

JONGVERKENNERS

BRIEVEN VAN HET
FRONT

22/07/18

De Zitbank

We zijn opgestaan met een pijnlijke rug na onze eerste nacht op een veldbed. We kleedden ons snel aan en haastten ons naar de opening. Borre en Alex hadden beide geen goede riem mee en Borre probeerde nog de zijne aan Alex te geven zodat hij niet moest pompen maar het mocht niet baten. Alex moest uiteindelijk ook pompen. We kwamen terug naar onze zelfgemaakte supercoole tafel met lekker eten. Nadat we dat hadden opgesmikkeld gingen we verder met onze veel te grote zithoek. We keken met gespannen darmen hoe de boer en zijn graafmachine ons uit ons lijden zou verlossen.

We moesten wel nog een paar keer heen en weer lopen omdat (n) iemand het we
papier in het gat had laten vallen, dat ondertussen al goed gevuld was. De
zetel vroeg nog veel weef-werk. Er was zelfs een grote fout gemaakt maar deze
keer niet door ons, de leden, maar door onze leiding zelf. Natuurlijk moesten
W J J dat dan weer helemaal zelf maken. Uitgehongerd kregen we daarna
het beste eten dat je jezelf kunt voorstellen na hard gewerkt te hebben. Helaas
kregen we wel maar 3 porties. Na dan toch gevuld te zijn gingen we verder
werken aan de zetel die nog steeds niet af was. Er waren wel een paar luie
kindjes die duidelijk geen zin hadden in werken. We moesten ons daarna
omkleden om waterspelletjes te spelen. Elk team had 3 kaarsjes die het ander
team moest uitspuiten. De eindstand was duidelijk: 3/0.

Om onze waterpistolen te vullen was er wel ruzie over de tuinslang met de jonggidsen, zij wouden dauchen en wij wouden iets veel belangrijker doen: onze waterpistolen vullen. Na die overweldigende eindstand gingen we weer snel naar onze tent om ons uniform aan te doen voor de sluiting. Borre begon met zingen en we keerden terug naar ons vuur dat jammer genoeg uit was. Met een beetje moeite kregen we het opnieuw aan en zetten onze pot er op. De laatstejaars gingen verder met de bank die nog steeds N I E T af was. De tweede- en eerstejaars sneden de groenten en het vlees en Isaac heeft na zijn eerste tomaat al in zijn vinger gesneden... De rest ging dan maar door met snijden. Borre lag nog steeds lui in de eerst afgemaakte zetel om een of ander tekstje te schrijven over die dag.

Maar omdat Berre weer snel moest gaan helpen kwam er een einde aan zijn literatuur. Hoe het eten zal zijn en welk spel de avond nog te bieden heeft kunnen we alleen nog maar afwachten vol spanning... De avond zal nog vol verrassingen zijn. Maar na die verrassingen die de leiding waarschijnlijk geweldig bedacht zal hebben zullen we echt naar ons veldbed moeten gaan om weer een zware nacht te beginnen...

Tot morgen!

Berre Vandermeulen